κ. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμιαχή 31
Θεσ/νίκην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
22
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 139
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1.50

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ

Πῶς θὰ ζήσωμεν κατὰ τὴν προσεχῆ τετραετίαν; θὰ προοδεύσωμεν; θὰ βελτιωθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ τόπου; θὰ ἀνέλθη τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδόν μας; θὰ ἐξαφανισθῇ ἢ τοὐλάχιστον θὰ μειωθῇ ἡ ἀνεργία; θὰ μειωθοῦν τὰ ποσοτὰ τῶν φόρων, θὰ διασφαλισθοῦν αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι μας; θὰ ληφθῇ ἡ δέουσα μέριμνα διὰ τὴν διαφύλαξιν παὶ ἀναζωογόνησιν τῶν ἰδανικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας; θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία μας; θὰ προασπισθῇ ἡ ἐθνικὴ τιμή, ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἐθνικὴ τιμὴ μας; καὶ ἐν συντόμῳ θὰ εὐτυχήσωμεν ἢ θὰ δυστυχήσωμεν; εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ μία μόνον ἀπάντησις ὑπάρχει: Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βουλευτήν. Αὐτὸς θὰ ἀναδείξῃ τὴν Κυβέρνησιν, αὐτὸς θὰ νομοθετήσῃ, αὐτὸς θ' ἀποφασίσῃ περὶ ὅλων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς κάμουν εὐτυχεστέρους ἢ δυστυχεστέρους. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἡμεῖ θὰ ἐκλέξωμεν τὴν 19ην τοῦ προσεχοῦς μηνός. Ἐξαρτᾶται ἑπομένως ἀπὸ ἡμᾶς αὐτούς. Ἐὰν εἰς τὴν Βουλὴν ἀποστείλωμεν ἱκανὸν καὶ ἔντιμον πρόσωπον ἀσφαλῶς τὸ μέλλον μας θὰ εἶναι καλύτερον, ἄλλως ἡ μελλοντικὴ κακοδαιμονία μας εἶναι βεβαία.

Δυστυχῶς κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ μας δικαιώματος δὲν τὰ ἀναλογιζόμεθα ὅλοι αὐτὰ καὶ δὲν χρησιμοποιοῦμεν ὡς μοναδικὰ κρίτήρια προτιμήσεως τῶν Κομμάτων καὶ τῶν ὑποψηφίων τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἐντιμότητα. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέποντες εἰς ἀμέσους προσωπικὰς ὠφελείας δίδουν τὴν ψῆφον των οὐχὶ εἰς τὸν ἱκανὸν καὶ ἔντιμον, ἀλλ' εἰς τὸν φίλον των, δηλαδὴ εἰς τὸν διεφθαρμένον καὶ τὸν ἀσυνείδητον πολιτευτήν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀναμένουν, ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας του, τὸ ρουσφέτι των, χωρὶς νὰ σκέπτωνται, ὅτι ἡ προσωρινὴ ἀτομικὴ ὠφέλειά των δὲν θὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ καλύψῃ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ θὰ ὑποστοῦν μὲ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν λόγῳ τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀνηθικότητος ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, ἐπέλθῃ γενικὴ κακοδαιμονία. Αὐτοὶ θέλουν νὰ ἔχουν τὰ μέσα καὶ τὰ ἄλλα δὲν τοὺς ἐνδιαφέρουν. Θέλουν νὰ λαμβάνουν μεγαλύτερον μερίδιον ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ δὲν σκέπτονται, ὅτι αὐτὸ τὸ μεγαλύτερον μερίδιον εἰς μίαν δυστυχοῦσαν Ἑλλάδα θὰ εἶναι μικρότερον ἀπὸ τὴν ἴσην πρὸς τοὺς ἄλλους μερίδα, ὅταν ἡ Πατρὶς εἶναι εὐτυχής. Εἶναι οἱ ἐστερημένοι συνειδήσεως πολίτου, οἱ ποῖοι ἀνοίγουν τὸν δρόμον εἰς ὅλα τὰ ἀνήθικα καὶ τυχοδιωκτικὰ στοιχεῖα τῆς Πολιτικῆς. Ἐξ αἰτίας των, χωρὶς καμμίαν πνευματικὴν ἱκανότητα, χωρὶς καμμίαν ἀρετήν, πρῶτοι καὶ καλύτεροι ἐμφανίζονται ὡς ὑποψήφιοι οἱ παντὸς εἴδους πολιτικάντηδες. Ἀδίστακτοι ὑπόσχονται τὰ πάντα, διὰ νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἀφελεῖς καὶ διὰ τῶν ἀσυνειδήτων φίλων των ἐπιτυγχάνουν κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν τὸν σκοπόν των, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος, ἀπὸ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ταπεινῶν ἀτομικῶν συμφερόντων των. Θὰ εὐνοήσουν βεβαίως τοὺς φίλους των, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς ἐν τελευταία ἀναλύσει θὰ ἀποδειχθῇ ἀνωφελὴς ἡ εὔνοια μέσα εἰς τὴν γενικὴν δυστυχίαν, τῆς ὁποίας θὰ γίνουν αἴτιοι, διότι οὔτε τὴν ἱκανότητα, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν θέλησιν θὰ ἔχουν νὰ ἀναλώσουν τὸν ἰδικόν των βίον, χάριν τῆς εὐτυχίας μας.

Καὶ τότε θὰ εἴμεθα ὅλοι δυστυχεῖς καὶ θὰ εἴμεθα οἱ μόνοι ὑπαίτιοι τῆς δυστυχίας μας, ἀφοῦ ἡμεῖς ἐξελέξαμεν τοὺς ἀνικάνους καὶ τοὺς παληανθρώπους, διὰ νὰ φροντίσουν διὰ τὴν εὐτυχίαν μας.

Ἂς προσέξωμεν λοιπόν. Ἂς σκεφθῶμεν σοβαρῶς. Ἂς κατανοήσωμεν, ὅτι ἡ ζωή μας ἐπὶ τέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βουλευτήν, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς θὰ ἐκλέξωμεν καὶ ἂς φροντίσωμεν νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ πλέον ἱκανὸς καὶ ὁ πλέον ἔντιμος μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς δὲν εἶναι φίλος μας, ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη μᾶς εἶναι προσωπικῶς, δι' οἱονδήποτε λόγον, ἀντιπαθής.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι παρουσιάζεται κάποια δυσχέρεια εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν καλυτέρων μεταξὺ ἡμῶν ὡς βουλευτῶν. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ ὅτι πολλοὶ ἱκανοὶ καὶ ἔντιμοι ἀποφεύγουν νὰ πολιτευθοῦν λόγῳ ἀκριβῶς τῶν ἀνωτέρω κριτηρίων ἐκλογῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸν περιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ὁρίζουν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει τὸν ψηφοφόρον νὰ παρέχῃ τὴν προτίμησιν πρὸς βουλευτάς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐκτιμᾶ χάριν τοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον προτιμᾶ. Καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ οἱ πολιτικάντηδες, οἱ πονηροὶ καὶ ἀσυνείδητοι τὰ καταφέρουν περισσότερον καὶ χρίονται.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κακὸν εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῇ, ὅταν κινηθῶμεν ὅλοι ἐγκαίρως καὶ ἀξιώσωμεν ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων, τὰ ὁποῖα προτιμῶμεν, νὰ μὴ συμπεριληφθοῦν εἰς τοὺς συνδυασμοὺς τὰ ἀνίκανα καὶ ἀνέντιμα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς εἶναι ἄγνωστα, διότι πρῶτα—πρῶτα ἐκινήθησαν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, χρησιμοποιοῦντα πᾶν πρόσφορον μέσον διὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ Κόμματος, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιτυχίαν πιθανολογοῦν, χωρὶς νὰ ἔχουν καμμίαν εἰλικρινῆ πίστινοῦτε εἰς τὰς ἀρχὰς τούτου οὔτε εἰς τὸν Ἀρχηγόν του καὶ χωρὶς νὰ διστάζουν, ἐὰν δὲν περιληφθοῦν εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιδιώξουν τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸν συνδυασμὸν οἱουδήποτε ἄλλου Κόμματος.

Ὀλίγαι ἡμέραι μᾶς μένουν ἀκόμη. Ἂς φροντίσωμεν ἐγκαίρως, διὰ νὰ μὴ περιέλθη ἡ τύχη μας εἰς τὰς χεῖρας τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀπατεώνων, παλαιῶν καὶ νέων.

ΕΘΝΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ, Καθηγητοῦ

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶναι ὁ περιούσιος Λαὸς τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο μαρτυρεῖται κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὴν θείαν φράσιν. «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου» καὶ ἐκ παραλλήλου ἀπὸ τὰς ὁμολογίας τῶν πνευματικῶν ἡγητόρων τοῦ Κόσμου, οἱ ὁποῖοι περιτράνως διακηρύττουν τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

***

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, οὐδέποτε προέβαλεν ἐδαφικὰς ἀξιώσεις εἰς χώρας ξένας, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπῆρξαν ἑλληνικαί. Προβάλλει ὅμως δικαιοτάτας ἐδαφικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τόπων οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν ἑλληνικοὶ καὶ στενάζουσιν ὑπὸ ξένον ζυγόν, ὡς ἡ ἡρωϊκὴ μεγαλόνησος Κύπρος, ἡ εὔανδρος Β. Ἤπειρος κ.τ.λ.

***

Παραλλήλως πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη τὰ διατελοῦντα μέχρι σήμερον ὑπὸ ξενικὸν ζυγόν, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀξιοῖ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν κοιτίδα των, τὰ συλληθέντα ἀγάλματα Θεῶν καὶ ἡρώων, τὰ ὁποῖα βέβηλοι χεῖρες μετέφερον εἰς τὸ ψυχρὰ Μουσεῖα τῶν ξένων χωρῶν.

***

Τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸν πνεῦμα θὰ σελαγίζῃ αἰωνίως εἰς τὸ στερέωμα ὡς τὸ μοναδικὸν ἰδεῶδες διὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

***

Ἂν ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ κοιτίδα πολιτισμοῦ, ἡ Μακεδονία ἀποτελεῖ πρόφραγμα εἰς τὰς κακοβούλους ἐπιδρομὰς τῶν σφετεριστῶν τῶν ἱερῶν ἐδαφῶν της. Ἂν ὅλη ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία χρυσῆ ἄλυσος λαμπρῶν κατορθωμάτων, ἡ Μακεδονία εἶναι ἡ ἀδαμαντίνη πέτρα εἰς τὸ μέσον τῆς χρυσῆς ἁλυσίδος.

***

Ἂν ἐγεννήθησαν εἰς τὸν Πλανήτην αὐτὸν πνεύματα Ἀθάνατα, ταῦτα εἶδον τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν χώραν τοῦ Παρθενῶνος.

***

Ἂν ὁ Σταγειρίτης Ἀριστοτέλης θεωρεῖται ὁ Γίγας τῆς Ἐπιστήμης, ἡ γενέτειρά του Χαλκιδικὴ δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα τὸν ἄδυτον τοῦτον ἥλιον τῆς Φιλοσοφίας.

***

Ἐφ' ὅσον ζοῦν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς Γῆς, σεβόμενοι τὸ πνεῦμα τῆς Θυσίας, θ' ἀτενίζουν μὲ θαυμασμὸν τὸν ἱερὸν Βράχον τῆς Ἀκροπόλεως.

***

Ἂν ὑπάρχῃ χώρα ἐπὶ τῆς Γῆς, μικρὰ εἰς ἔκτασιν ἀλλὰ μεγίστη εἰς Πνεῦμα, εἶναι ἡ Ἑλλάς.

Ἂν ὑπάρχῃ χερσόνησος μὲ μικρὰν ἔκτασιν ἀλλὰ μὲ σφριγῶσαν ἐθνικὴν παράδοσιν 30 καὶ πλέον πόλεων, εἶναι ἡ Χαλκιδική.

Ἡ Κύπρος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Συμφώνως πρὸς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Β. Βασιλικοῦ, ἃς δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἐγκρίνεται ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὸν Νομόν μας Ἐξ ἑτέρου διατίθεται ποσὸν 1 000.000 δραχμῶν διὰ τὴν ὁδὸν Θεσ)νίκης—Μουδανιῶν—Κασσάνδρας ὡς καὶ ἀνάλογον ποσὸν διὰ τὴν ὁδὸν Πολυγύρου—Σιθωνίας.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ προεκλογικῶν ὑποσχέσεων, αἵτινες τόσον ἀφειδῶς δίδονται καὶ οὐδέποτε πραγματοποιοῦνται, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ἀποκατασταθῇ κάποια συγκοινωνία εἰς τὰς τόσον δεινῶς πασχούσας περιοχὰς αὐτάς.

ΑΘΗΝΑΙ 20. — Ὁ ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ Γενικοῦ Δ)ντοῦ τῆς Δ.Ε.Η. κ. Πεζοπούλου ἐπὶ διαφόρων θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου δισνομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς χώρας

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς Χαλκιδικήν, ὁ κ. Βασιλικὸς ἐδήλωσεν ὅτι, ὑποβληθείσης τῆς σχετικῆς μελέτης πρόκειται ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ ἐγκριθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τῆς Δ.Ε.Η. καὶ ἀκολούθως νὰ διενεργηθῇ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Κατόπιν παρακλήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ, διετάχθη ἡ ἀποστολὴ συνεργείου πρὸς συμπληρωματικὴν μελέτην ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου εἰς Κασσάνδραν, Σιθωνίαν καὶ περιοχὴν Ἱερισσοῦ.

Ἐξ ἄλλου κατόπιν συνεργασίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν κ. Εὐταξία, διετάχθησαν οἱ νομομηχανικοὶ Θεσσαλονίκης καὶ Χαλκιδικῆς ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἄμεσον σύνταξιν τῆς μελέτης διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν Θεσσαλονίκης—Ν. Μουδανιῶν—Βάλτης καὶ τὴν διάθεσιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Κωτσιρώνης, διετάχθη ὅπως προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐνέργειαν δημοπρασίας τοῦ ἔργου. Ἀνάλογος πίστωσις διετέθη καὶ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τμήματος τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Ἁγίου Νικολάου.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΑΡΧΗΣ;

Τὶ γίνεται μὲ τὸν κ. Ζησιάδην; ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Νομοῦ μας, ὡς λέγεται, δι' Ἀθήνας διὰ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ συμπεριληφθῇ ὡς ὑποψήφιος Βουλευτὴς Ροδόπης. Καὶ ἄλλοι μὲν λέγουν, ὅτι τὸν... παρήτησαν, ἄλλοι ὅτι παρητήθη, πλὴν ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι δὲν εἶναι πλέον Νομάρχης. Ἐν τούτοις ἐπισήμως οὐδὲν ἀνεκοινώθη.

Καίτοι τὴν τύχην τοῦ κ. Ζησιάδου ἐγνωρίζομεν ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ, νομίζομεν ὅτι ὁ Λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς δικαιοῦται νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως ἐὰν ἔχῃ καὶ τυπικῶς Νομάρχην.

ΕΙΣ ΑΠΟΓΝΩΣΙΝ

Ποσάκις δὲν ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποξηράνσεως τοῦ ἕλους τῆς Κοινότητος Ἁγίου Μάμαντος! Δυστυχῶς τίποτε δὲν ἐγένετο, καίτοι καὶ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐδόθησαν κατὰ καιροὺς σχετικαὶ ὑποσχέσεις ἀπὸ διαφόρους ἁρμοδίους.

Τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἕλους αὐτοῦ τὴν ἐζητήσαμεν διὰ τὰς θετικὰς ὠφελείας, αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἁγίου Μάμαντος. Τώρα εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς προστίθενται καὶ οἱ φοβεροὶ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἐγκλείει τοῦτο, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων ἐγένετο θλιβερὰ πραγματικότης, ὅπως προκύπτει ἀπὸ σχετικὴν εἴδησιν δημοσιευομένην εἰς ἄλλην σελίδα μας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀθεράπευτος ἐπιζωοτία ἐπροκάλεσε τὸν ἀφανισμὸν ὑπερπεντακοσίων μέχρι τῆς στιγμῆς προβάτων, ἐπιζωοτία ἡ ὁποία προῆλθεν ἐκ τοῦ ἕλους καὶ ἡ ὁποία ἀπειλεῖ νὰ προσβάλῃ καὶ θανατώσῃ καὶ τὰ ὑπόλοιπα πρόβατα, ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα ζῷα.

Τὸ Κράτος θὰ συγκινηθῇ τώρα, θὰ σπεύσῃ πρῶτον νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν πρὸς τοὺς καταληφθέντας ἀπὸ ἀπόγνωσιν κτηνοτρόφους τοῦ Ἁγίου Μάμαντος, παρέχον εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς ΑΤΕ τὰ ἐνδεικνυόμενα δάνεια ὥστε νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ ζῷα, τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν καὶ δεύτερον καὶ κυρίως θὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἕλους, ὥστε νὰ παύσουν ὁριστικῶς οἱ ἀπειλοῦντες τὸν Ἅγιον Μάμαντα κίνδυνοι καὶ νὰ προκύψουν σοβαρώτατα ὠφέλειαι; ἢ θὰ δώσῃ μόνον ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι μάλιστα κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, τὴν ὁποίαν διανύομεν δίδονται μετὰ τόσης εὐκολίας, μεθ' ὅσης λησμονοῦνται μετὰ τὰς ἐκλογάς;

ΑΠΟΡΙΑΣ ΑΞΙΟΝ

Ἡ διάνοιξις τοῦ ἐντὸς τῆς πόλεώς μας τμήματος τῆς ὁδοῦ πρὸς Σιθωνίαν καὶ Καλαμαριὸν εἶχε καθυστερήσει ἐξαιτίας τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Καὶ ἐσχολιάσαμεν τότε τὸ ζήτημα, κατόπιν δὲ τοῦ σχολίου μας, ὡς μᾶς ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ ἤδη παραιτηθέντος καὶ ἀπελθόνος προϊσταμένου τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας ἡ σχετικὴ μελέτη κατηρτίσθη. Ἀλλ' ἔκτοτε παρῆλθε πολὺς χρόνος, χωρὶς ἡ διάνοιξις νὰ ἀρχίσῃ. Τὶ γίνεται; ποία νέα περιπλοκὴ τοῦ ζητήματος ἐνεφανίσθη; ὁ καταλληλότερος καιρὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου θὰ παρέλθῃ, χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ τόσης σοβαρότητος ἔργον αὐτό. Καὶ τὴν μίαν φορὰν διότι δὲν ἔχομεν μελέτην, τὴν ἄλλην διότι ἐτελείωσαν αἱ πιστώσεις ὁ δρόμος δὲν θὰ διανοιχθῇ ποτέ!

ΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

ΑΘΗΝΑΙ 20.— Τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας παρέχονται ὁδηγίαι σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου συντονισμοῦ χρηματοδότησιν τῶν ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκτελουμένων μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων.

Γεωργικὴ Στήλη

ΤΟ ΚΛΑΔΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΛΗΑΣ

Μ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ, Γεωπόνου

2ον

Ἐὰν μὲ τὸ κλάδευμα ἀφαιρεθῆ ἀπὸ ἕνα δένδρο μετρίας βλαστήσεως, ποὺ καρποφορεῖ, ἕνα μέρος τῆς βλαστήσεώς του, τότε ἂν τὸ ποσὸν ποὺ ἀφηρέθη εἶναι ὅσο πρέπει, ἡ καρποφορία θὰ συνεχισθῆ καὶ τὸν ἄλλο χρόνο, γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐσχηματίσθη νέα βλάστησις. Ἂν ὅμως δὲν γίνη καμμία ἀφαίρεσις διὰ τοῦ κλαδεύματος ἑνὸς ποσοστοῦ τῆς βλαστήσεως, διατηρηθοῦν δὲ τὰ αὐτὰ ποσὰ τροφῶν καὶ ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους, τότε τὸ δένδρον δὲν θὰ καρποφορῆ κανονικά, διότι ἡ ἐτησία βλάστησις θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 30 ἑκ.

Θὰ πρέπῃ συνεπῶς νὰ γίνῃ καλὴ ἐκτίμησις τῆς καταστάσεως ἑνὸς δένδρου ἤτοι τῶν σχέσεων N:C, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας βλαστήσεως καὶ τῆς φυλλικῆς ἐπιφανείας, γιὰ νὰ ἀφαιρεθῆ μὲ τὸ κλάδευμα τόσο ποσοστὸν βλαστήσεως ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ κατάστασις καρποφορίας (100:110) καὶ τὸ μέσον ἐτήσιον μῆκος βλαστήσεως τῶν 30 ἑκ.

Μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς βλαστήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν δένδρων πρέπει νὰ εἶναι τέτοιες, ὥστε τὸ φύλλωμα τοῦ ἑνὸς δένδρου νὰ ἀπέχῃ τοῦ γειτονικοῦ του κατὰ τὸ 1)2 τῆς διαμέτρου τοῦ φυλλώματος ἑκάστου δένδρου.

Τὸ περιποιημένο ἀπὸ ἀπόψεως ἀρδεύσεως καὶ λιπάνσεως δένδρο, ἀλλὰ ἀκλάδευτο, καρποφορεῖ κάθε δεύτερο χρόνο, γιατὶ τὸν χρόνο ποὺ θὰ φέρῃ πολλοὺς καρποὺς δὲν θὰ σχηματίσῃ βλάστησι καρποφόρο γιὰ τὸν ἑπόμενο χρόνο, γιατὶ δὲν ἐξοικονομοῦντάι τροφὲς μὲ τὰ περιωρισμένα μέσα κυκλοφορίας, στὸ κλαδευμένο ὅμως δένδρο, μὲ τὸ κάθε χρόνο κλάδευμα, ἀραιώνεται ἡ καρποφόρος βλάστησις καὶ περισσεύουν τροφὲς καὶ νερὸ γιὰ τὸν σχηματισμὸ νέας καὶ ἐκλεκτῆς καρποφόρου βλαστήσεως παραλλήλως καὶ συγχρόνως πρὸς τὴν θρέψι καὶ ἀνάπτυξι τῶν καρπῶν. Κι' ἔτσι ἐνῶ τὸ ἀκλάδευτο δένδρο καρποφορεῖ περιοδικῶς, τὸ κλαδευόμενο καρποφορεῖ κάθε χρόνο καὶ ἄφθονα.

Βγαίνει δηλ. τὸ συμπέρασμα, ὅτι γιὰ νὰ καρποφορῆ κανονικά, ἤτοι κάθε χρόνο, ἕνα δένδρο, χρειάζεται ἀπαραιτήτως διὰ λόγους φυσιολογικοὺς καὶ δημιουργίας, κάθε χρόνο νέαν βλάστησιν, παράλληλα πρὸς τὴν θρέψι τῶν σχηματιζομένων καρπῶν. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἀφαίρεσι κάθε χρόνο ἑνὸς ποσοστοῦ τῆς ζωηροτέρας, καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἀσθενικῆς βλαστήσεως, ὁ ποιουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται.

Καὶ αὐτὸ πρὸς τὸν σκοπὸ νὰ ἐξοικονομοῦνται τροφὲς καὶ ὑγρασία τοῦ ἐδάφους, καὶ νὰ σχηματίζωνται στὰ φύλλα τόσες τροφὲς (ὑδατάνθρακες) ὅσες νὰ βρίσκωνται σὲ καλὲς σχέσεις καρποφορίας μὲ τὴν ὁμάδα τῶν ἀνοργάνων τροφῶν τοῦ ἐδάφους (ἄζωτο κλπ.).

Τὶ πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ κλάδευμα.

1)Ὅτι ἡ καλὴ ἢ κακὴ καρποφορία ἑνὸς δένδρου ποὺ κλαδεύουμε ἐξαρτᾶται πάρα πολὺ ἀπὸ τὸ καλὸ ἢ κακὸ κλάδευμα ποὺ θὰ κάνωμε. Μὲ τὸ καλὸ κλάδευμα περιορίζομε τὸ φύλλωμα τοῦ δένδρου, μέσα σὲ λογικὰ ὅρια, κι' ἔτσι ἀφοῦ δὲν μποροῦμε νὰ τοῦ δώσωμε τὸ νερὸ ποὺ τοῦ λείπει (ὅταν τοῦ λείπει μόνον αὐτό), τοῦ κάνουμε ἕνα εἶδος οἰκονομίας, στὴν κατανάλωσι τῆς ὑγρασίας ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν δημιουργία πολλῶν καὶ ἀρτίων ἀνθέων, καὶ τὸν σχηματισμὸ νέων βλαστῶν γιὰ τὴν καρποφορία τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2)Ὅτι σκοπὸς τοῦ κλαδεύματος εἶναι ἐπίσης νὰ διορθώνωνται οἱ φυσικὲς τάσεις τῶν διαφόρων ποικιλιῶν, λαμβανομένου πάντοτε ὑπ' ὄψει τοῦ κλίματος, ἐδάφους κλπ, νὰ προσέχῃ δὲ κανεὶς νὰ κρατάῃ κάποια ἰσορροπία μεταξὺ ριζῶν καὶ φυλλώματος.

3)Ὅτι τὰ ἐντελῶς ὄρθια κλωνάρια, ποὺ βγαίνουν περὶ τὸ κέντρον τοῦ δένδρου καὶ ἀναπτύσσονται πολὺ γρήγορα, εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέμε λαιμάργους κλώνους, οἱ ὁποῖοι χωρὶς νὰ εἶναι παραγωγικοί, μᾶς ἀπορροφοῦν τὶς περισσότερες τροφές. Λαίμαργοι ἐπίσης εἶναι καὶ οἱ κλῶνοι ποὺ βγαίνουν στὸ ἐπάνω μέρος τῶν ἄλλων πλαγίων κλάδων τοῦ δένδρου, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐντελῶς ὄρθιοι. Οἱ πρῶτοι πρέπει ν' ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν βάσι, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται νὰ δημιουργήσωμε κάποιον βραχίονα στὸ δένδρο, οἱ δεύτεροι νὰ ἀραιώνονται ἢ νὰ κορυφολογοῦνται ἢ νὰ λυγίζωνται γιὰ νὰ καλύψουν κενὰ ἐὰν ὑπάρχουν στὴν κόμη τοῦ δένδρου.

4)Ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ καρποῦ δένει ἐπάνω στὰ πλάγια, καὶ σὲ κεῖνα ποὺ πέφτουν πρὸς τὰ κάτω κλωνάρια, τὰ ὁποῖα γι' αὐτὸ λέγονται καὶ καρποφόροι. Συνεπῶς ἐλπὶ μὲ πολλοὺς πλαγίους κλώνους μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ πολὺ περισσότερο καρπὸ ἀπὸ μιὰ ἄλλη, ἴδια περίπου, ποὺ ἔχει πολλοὺς λαιμάργους.

5)Τὰ ἄνθη καὶ συνεπῶς οἱ καρποὶ τῆς ἐλιᾶς, βγαίνουν σὲ βλαστοὺς τοῦ προηγουμένου χρόνου. Ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καρποφορία ἐὰν τὸ δένδρο δὲν ἔχει βγάλει βλαστοὺς τὸν προηγούμενο χρόνο.

6)Ὁ καλὸς ἐλαιοκλαδευτὴς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων λόγων (π.χ. βροχές, νοτιὲς κλπ.), ποὺ μποροῦν νὰ ἐμποδίσουν περισσότερο ἢ λιγώτερο τὸ δέσιμο τῶν ἀνθέων, ἡ ἀναλογία τοῦ δεσίματος αὐτῶν εἶναι ἀρκετὰ μεγαλύτερη ὅταν τὸ δένδρο εἶναι καλοκλαδευμένο, διότι τὰ κλωνάρια ἀερίζωνται καὶ ἡλιάζωνται καλλίτερα.

7)Ὅτι ἕνα καλοκλαδευμένο δένδρο δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἔχῃ κλωνάρια ψηλὰ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη χαμηλὰ πολύ, γιατὶ τὰ ψηλὰ κλωνάρια τραβᾶνε περισσότερους χυμοὺς κι' ἔτσι καταντάει τὸ δένδρο ν' ἀναπτύσσεται μονόπαντα.

8)Ὅτι κόβοντας τὴν κορυφὴ ἑνὸς κλαδίσκου τὸν ἀναγκάζομε νὰ βγάλῃ παρακλάδια, καί,

9)Ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ κλαδεύματος ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο ἢ Ἰανουάριο, καὶ κρατάει ὡς τὴν ἐποχὴ ποὺ θ' ἀρχίσουν νὰ πετᾶνε νέο βλαστὸ οἱ ἐλιές.

Τὶ σκοποὺς ἔχουν τὰ κλαδεύματα.

Τὰ κλαδεύματα τῆς ἐλιᾶς, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων δένδρων, ἔχουν τοὺς ἑξῆς κυρίως σκοπούς:

1)Νὰ δώσουν τὸ κατάλληλο σχῆμα εἰς τὰ δένδρα.

Τρία κυρίως εἶναι τὰ σχήματα τὰ ὁποῖα δίνουν εἰς τὰ ἐλαιόδενδρα.

α) Τὸ κυπελλοειδές. Εἶναι αὐτὸ ποὺ μοιάζει σὰν ἕνα ποτῆρι ἀνοικτό. Σ' αὐτὸ τὰ κλαδιὰ εἶναι γύρω—γύρω, στημένα δὲ τὸ κέντρον τῆς ἐλιᾶς, δὲν ὑπάρχου κλαδιά, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἥλιος τὸ μεσημέρι βλέπει ἐλεύθερα τοὺς κυριωτέρους κλώνους. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν τὸ κυπελλοειδὲς σχῆμα φροντίζουν νὰ τὸ δίνουν στὰ βορειότερα μᾶλλον μέρη ὅπου ὁ ἥλιος δὲν εἶναι τόσο καυστικὸς ὥστε νὰ διατρέχουν τὸν κίνδυνο νὰ ὑποστοῦν ἐγκαύματα οἱ κλῶνοι. Στὸν τόπο μας τὸ σχῆμα αὐτὸ εἶναι κατάλληλο γιὰ μερικὰ μόνο ψυχρὰ μέρη

β) Τὸ ἡμισφαιρικό. Τὸ σχῆμα αὐτὸ ὁμοιάζει μὲ ἀνοικτὴ ὀμπρέλλα. Ἀντιθέτως πρὸς τὸ κυπελλοειδές, ἐδῶ τὰ κυριώτερα κλωνάρια δὲν τὰ βλέπει ἡ ἥλιος τὸ μεσημέρι γιατὶ σκεπάζονται ἀπὸ ψηλότερα κλαδιὰ ποὺ βρίσκονται καὶ στὸ κέντρο τοῦ δένδρου. Στὸν τόπο μας τὰ δένδρα πρέπει νὰ ἔχουν ἡμισφαιρικὸ σχῆμα.

γ) Ἐλεύθερο σχῆμα. Γιὰ τὴν διαμόρφωσι αὐτοῦ τοῦ σχήματος ὁ ἐλαιοκλαδευτὴς δὲν ἀκολουθεῖ κανένα προηγούμενο σχέδιο, ἀλλὰ ἔχει ὑπ' ὄψει του τοὺς λόγους καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ κλαδεύματος τῆς ἐλιᾶς, καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὶς φυσικὲς τάσεις τῶν δένδρων θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὰ δώσῃ τέτοιο σχῆμα καὶ ὕψος ὥστε νὰ τὰ κάνῃ παραγωγικώτερα.

2)Νὰ ἀφαιροῦν τὰ ξερὰ ἢ ἄρρωστα κλαδιὰ ἢ καὶ νὰ συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψι ἢ θεραπεία ἀσθενειῶν.

Τὰ κλαδιὰ αὐτά, εἶναι συνήθως ἑστία διαφόρων ἀσθενειῶν, διαφόρων μολύνσεων, οἱ ὁποῖες πολὺ συχνὰ μεταδίδονται καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῶν δένδρων ἢ χρησιμεύουν γιὰ τὸν πολλαπλασιασμὸ ἐπιβλαβῶν ἐντόμων ὅπως εἶναι ὁ φλοιοτρίβης κλπ. Τὰ ἄρρωστα αὐτὰ κλαδιὰ πρέπει νὰ κόβωνται τακτικὰ καὶ νὰ καίωνται. Ἡ μὴ ἔγκαιρος κοπὴ τούτων καὶ οἱ πληγὲς ἐκ τοῦ κλαδεύματος τούτων, προκαλοῦν συνήθως σήψεις οἱ ὁποῖες δημιουργοῦν συχνὰ τὶς κουφάλες τῶν δένδρων. Ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν κοπὴν νὰ γίνεται ἡ ἀπολύμανσις τῶν τομῶν, μετὰ προηγουμένην λείανσιν αὐτῶν μὲ εἰδικὰ ἐργαλεῖα.

3)Νὰ βελτιώνουν ἢ καὶ νὰ ἀνανεώνουν τὸ ἀνάστημα ἢ τὸ φύλλωμα τῶν δένδρων.

Πρὸς τοῦτο γίνεται τὸ γνωστὸ κλάδευμα τῆς ἀνανεώσεως. Αὐτὸ ἐφαρμόζεται ὅταν ἔχωμε δένδρα μὲ τοὺς κυριωτέρους κλάδους σὲ πολὺ κακὴ θέσι ἢ βλαμμένους σὲ βαθμὸ ποὺ νὰ ἐμποδίζουν τὴν κανονικὴ καρποφορία τοῦ δένδρου. Ἐπίσης ὅταν θέλωμε νὰ χαμηλώσωμε πολὺ ψηλὰ δένδρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐμποδίζεται τὸ τακτικὸ κλάδευμα, ἡ συλλογὴ τοῦ καρποῦ καὶ οἱ διάφορες ἄλλες ἐργασίες. Συνήθως γίνεται στὸν σταυρὸ τοῦ δένδρου. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἀποφεύγωμε ὅσο μποροῦμε περισσότερο καὶ νὰ τὸ κάνωμε μόνον ὅταν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικώτερα, διότι στὶς περιπτώσεις αὐτὲς χάνομε τὴν παραγωγὴ γιὰ ἀρκετὰ χρόνια. Ὑπάρχει περίπτωσις ἀνανεώσεως τοῦ δένδρου ἀπὸ τὴν βάσι τοῦ κορμοῦ, ὁπότε ἐπιδιώκομεν νὰ δημιουργήσωμε δένδρα ἀπὸ τὰ βλαστάρια ποὺ θὰ πετάξουν οἱ ρίζες.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

Τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν παρακολουθῶν τὸν τύπον τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφημερίδων, παρετήρησεν ὅτι εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 1-11-55 ἐδημοσιεύθη ἕν Θαῦμα—μεταξὺ τῶν πολλῶν ἅτινα εἰς τὴν ἐποχήν μας παρουσιάζονται—πρὸς ἀνάνηψιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ χαρακτῆρος ὅστις παρατηρεῖται ἀτυχῶς εἰς τὴν σημερινὴν ἀνθρωπότητα ἡ ὁποῖα τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἔχει ἐκφύγει τελείως τοῦ χριστιανικοῦ αἰσθήματος.

Εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο τῶν ἐφημερίδων Ἑλλην. Βορρᾶς, Φῶς, Μακεδονία κλπ. ἀναγράφεται ἡ εἴδησις ὅτι ἡ προστάτις τῶν Χριστιανῶν Παναγία! παρουσιάσθη οὐχὶ πλέον κατ' ὄναρ, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς καλοιτύχους ἀγαθοὺς ὁπαδούς της, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπροκαλύπτως ἐν ἐγέρσει, προτιμήσασα ὡς γόνιμον γῆν διὰ τὴν διάδοσιν τῆς μεγάλης καὶ αὐστηρᾶς παραγγελίας Της εἰς ἕνα Θεσσαλονικέα νεαρὸν ἐθελοντὴν σμηνίτην ἔξωθι τῶν Πατρῶν.

Ἡ παραγγελία ἦτο ὅπως διὰ στόματος τοῦ νεαροῦ στρατιώτου διαδοθῇ ἐξ ὀνόματος Αὐτῆς εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ἐκείνης ὅτι ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθήσωσι τὸν ἴδιον ἁμαρτωλὸν βίον θέλουσι ἐπακολουθήσει φοβεροὶ σεισμοὶ καὶ πλημμύρες κατὰ τὸ ἔτος 1956! Μεγάλη τιμὴ εἰς τὸν σμηνίτην τοῦτον, εἰς τὸ Σῶμα ἔνθα ὑπηρετεῖ ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν στρατ. ἔνοπλον δύναμιν ἡ ὁποῖα εἶναι ἐπιφορτισμένη διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Χριστιανικῆς ἰδέας. Ἄλλωστε τοιαῦται ἐμφανήσεις τῆς Μεγαλόχαρης ἐγένοντο καθ' ἁφηγήσεις πολεμιστῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου.

Καίτοι ἡ διαπίστωσις αὕτη τοῦ νέου θαύματος ἀπεδείχθη πασιφανῶς καὶ διὰ πειραματισμοῦ ἀκόμη τῶν προϊσταμένων τοῦ σμηνίτου ὡς ἀληθές, καθῆκον ἐπιβεβλημένον ἐκρίθη πλέον ὅπως δημοσιευθῇ ταυτοχρόνως εἰς τὸν περισσότερον ἑλληνικὸν τύπον, δυνατὸν ὁρισμένη μερὶς τῶν... προηγμένων τῆς ἀρνήσεως νὰ θεωρεῖ τοῦτο ὡς σκόπιμον κατασκεύασμα.

Καθῆκον ὅθεν θεάρεστον παντὸς περιβεβλημένου τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα, παντὸς διανοουμένου καὶ γενικῶς ὑγιοῦς ἀνθρώπου, τῶν ἐχόντων ραδιόφωνα νὰ διαθέτουσι τὰ δωρεὰν κηρύγματα εἰς τὸ κοινὸν μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, ὡς καὶ τὸ τοιοῦτον ὑπὲρ καλὸν θρησκευτικοκοινωνικὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Θεσ)νίκης ἱεροκήρυκος ἀρχιμανδρίτου κ. Λεων. Παρασκευοπούλου ἑκάστην Κυριακὴν 5 καὶ 50 μ.μ. καὶ τέλος ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ὅπως διαδίδει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μεγάλην δύναμιν Αὐτοῦ πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰδικῶς δὲ ὁ τύπος ὅστις κατέχει τὴν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦ κοινοῦ δέον ὅπως μὴ περιορίζεται εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοιούτων μεγάλων γεγονότων εἰς περιορισμένον καὶ ἀφανῆ χῶρον, ὡς εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν συνέβη, ἀλλὰ ταῦτα νὰ καταλαμβάνουσι περίοπτον θέσιν καὶ εἰς τὴν πρώτη σελίδα τοῦ φύλλου ὡς τοῦτο ἁρμόζει.

Ν. Μαρμαρᾶς

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΙΣΤΗΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ ΚΑΣΣ)ΔΡΑΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας Μεταλλευτῶν Μεταλλείων Κασσάνδρας, ζητεῖ ἰατρὸν ἔχοντα τετραετῆ τοὐλάχιστον ἐπαγγελματικὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, πιστοποιουμένην ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

Οὗτος θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου εἰς Στρατωνίκην, Μαδὲμ—Λάκκον καὶ Στάγειρα ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐ.ἔ.

Προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ καὶ λοιποὶ ὅροι συμβάσεως εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐν Στρατωνίῳ Γραφεῖον τοῦ Ταμείου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΛΑΣΚΟΣ

ΦΥΤΩΡΙΑ

Πωλοῦνται ἐν Πολυγύρῳ δενδρύλλια ὀπωροφόρων δένδρων (μηλιές, ροδακινιές, κερασιές, ἀχλαδιὲς τσακώνικες ἀμυγδαλιὲς καὶ καρυδιές). Ἀποτανθῆτε κ. Ἀλέξανδρον Γκατσαβέλην, Πολύγυρον.

ΑΘΑΝ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται: Καθημερινῶς 4—7.30' μ.μ. καὶ τὸ πρωῒ ἐπὶ συνεντεύξει
ΤΗΛ. 72—605
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 143 ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΜΟΝΟΣ

Δὲν εἶσαι μόνος, γύρισα
καὶ σ' ἠῦρα θρονιασμένο
στῆς μοναξιᾶς μου τὸ κλουβὶ
νὰ καρτερῆς κλεισμένο.

Μᾶς ζέσταινε τὴν παγωνιὰ
τὸ τζάκι καὶ προσμένω
δαυλοὺς ἀπὸ τὴν φλόγα σου
νὰ τὸ κρατ' ἀναμμένω.

ΕΛΕΝΗ

ΠΕΡΙΛΥΠΟΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἡ ἀγάπη μας ἦταν μία ἀγάπη ἰδανική. Μία ἀγάπη ποὺ εἶχε γερὰ θεμέλια διότι ἐβασίζετο ἐπάνω εἰς τὴν ἰσχυρὰν βάσιν τῆς εἰλικρινείας. Καμμία ὑστεροβουλία, κανένα συμφέρον δὲν τὴν ἐτάραζε ποτέ. Ἔτσι ὅπως ἀγαπηθήκαμε μία ἀνοιξιάτικη ἡμέρα ποὺ κελαϊδοῦσαν τὰ πουλιὰ καὶ εὐωδίαζεν ἡ φύσις. Ὕμνος καὶ λιβανωτὸς πρὸς τὸν Ἔρωτα, πρὸς τὴν ἀγάπη τῆς ζωῆς, ἐφαίνετο ἡ ζωή μας θὰ κυλοῦσε μέσα εἰς τὴν ἀέναον εὐτυχίαν τῆς ἀγάπης ποὺ ἀποκτᾶται μὲ κόπους. Ἦσουν ἕνας θησαυρὸς καὶ εὕρισκες σὲ μένα ἕνα ἄλλον θησαυρόν. Ἀλλὰ μία βάσκανος μοῖρα μᾶς ἐφθόνησε, πολὺ ὥστε ἔκοψε ἀπότομα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς σου. Ἕνα λουλοῦδι ἐσὺ τῆς ζωῆς, πρὶν ἀκόμη προφθάσης νὰ γνωρίσης καλὰ καλὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἀγάπην ἔφυγες ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτὴν ποὺ σοῦ ὑπόσχετο τόσα πολλά... Καὶ ἀπὸ τότε ἐγὼ δὲν παύω νὰ ἔρχωμαι τακτικὰ στὸν τάφο σου καὶ νὰ ἀφήνω λίγα λουλούδια ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἴχαμε μαζεύσει μαζῆ ὅταν εἴχαμε συναντηθῆ στὸ ἴδιο ἐκεῖνο μέρος. Τὰ δάκρυά μου δὲν λείπουν ἀπὸ αὐτὰ τὰ λουλούδια λάμπουν ἐπάνω στὰ πεταλά τους σὰν μαργαριτάρια, βγαίνουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου καὶ μὲ ἀνακουφίζουν, διότι ἀπὸ τότε ποὺ σὲ ἔχασα δὲν ὑπάρχει πλέον γιὰ μένα κόσμος. Μέσα μου ὑπάρχει ἕνα μεγάλο κενὸν καὶ δὲν βρίσκω πουθενὰ τὴν εὐχαρίστησι ἀλλὰ πάντοτε ἡ ψυχή μου εἶναι καὶ θὰ εἶναι περίλυπος μέχρι θανάτου... ΡΟΜΕΟ

ΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἐν συνεργασία μετὰ τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ, διενήργησε κινηματογραφικὰς προβολὰς σχετικῶς μὲ ἀσθενείας ζώων εἰς τοὺς Δήμους Πολυγύρου—Ἀρναίας καὶ τὰς Κοινότητας Ν. Φλογητῶν καὶ Ἁγ. Προδρόμου.

Προεβλήθησαν αἱ ταινίαι: 1) Στειρότης καὶ 2) Μεταδοτικὴ ἀποβολὴ τῶν ἀγελάδων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προβολῶν διενεργήθησαν ὁμιλίαι σχετικαὶ μὲ τὰς ὡς ἄνω ἀσθενείας παρὰ τοῦ Νομοκτηνιάτρου Χαλκιδικῆς καὶ μὲ διατροφὴν καὶ ὑγιεινὴν διαμονὴν τῶν ζώων παρὰ τοῦ τοπικοῦ γεωπόνου. Αἱ ὁμιλίαι συνωδεύοντο καὶ μὲ παραστατικοὺς πίνακας.

Ὅσοι ἀγρόται παρηκολούθησαν τὰς ὡς ἄνω συγκεντρώσεις ἔμειναν κατενθουσιασμένοι, τόσον ἀπὸ τὰς προβληθείσας ταινίας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ὁμιλίας, ἐξέφραζον δὲ παντοιοτρόπως τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὸ διοργανῶσαν τὰς κινηματογραφικὰς προβολὰς Ὑπουρ. Γεωργίας.

ΟΠΩΡΟΦΟΡΑ ΔΕΝΔΡΑ

Πωλοῦνται ἐν Πολυγύρῳ δενδρύλλια καϊσιές, καρυδιὲς καὶ ἀμυγδαλιὲς παρὰ τῷ Δημ. Γ. Παπαδοπουλῳ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΤΟΥ
εὐσύνοπτος ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον: ***«Ἀλέξανδρος Α' ὁ Φιλέλην καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μακεδονίας».*** *Ἡ μελέτη αὕτη ῥίπτει ἄπλετον φῶς εἰς τὴν ἑλληνικότητα τῆς Ἀρχαίας Μακεδονίας καὶ ἀξίζει νὰ μελετηθῆ ἀπὸ πάντα Ἕλληνα. Πωλεῖται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Θεσ)νίκης ἀντὶ δρχ. 10.*

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	*» 150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	*» 150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ

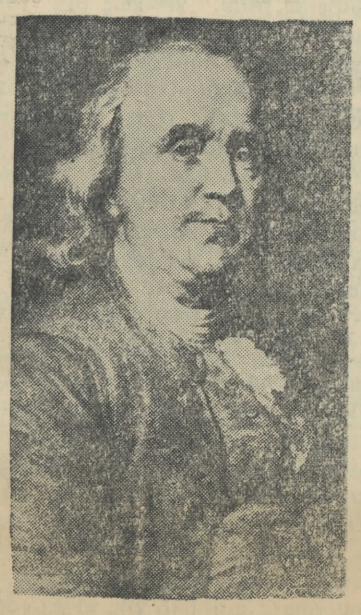

Προσωπογραφία τοῦ Βενιαμὶν Φραγκλίνου (1706—1790) ὅταν ἦτο Πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὴν 17ην Ἰανουαρίου ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἑόρτασε τὴν 250ὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

Ὁ Βενιαμὶν Φραγκλῖνος ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρώτων μεγάλων ἀποστόλων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πρωτοβουλίας τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἐξέλιξις ἑνὸς πτωχοῦ καὶ ἀπομονωμένου νέου, ὁ ὁποῖος ἐφοίτησε μόνον δύο ἔτη εἰς σχολεῖον καὶ ἐξεκίνησε μὲ ἕνα Ὁλλανδικὸν δολλάριον καὶ τρεῖς ἄρτους, διὰ νὰ γίνῃ πλούσιος, διακεκριμένος ἐπιστήμων, συγγραφεύς, ἐκδότης, ἐκπαιδευτικὸς καὶ πολιτικὸς ἠλεκτρίζει τὴν φαντασίαν τοῦ κόσμου. Ὁ Γάλλος Μιραμπὼ εἶπεν ὅτι «ὁ Φραγκλῖνος ἔρριψε χείμαρρον φωτὸς εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην», καὶ ὅτι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον φιλόσοφον «ἐπεξέτεινε τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γῆν».

Χάρις εἰς τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς αἱ ἑορταὶ τῆς 250ετηρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του προσέλαβον χαρακτῆρα ἰδιωτικὸν καὶ ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τῶν πολιτῶν ὅλου τοῦ κόσμου. 250 ὀργανώσεις εἰς 40 κράτη ἀνέλαβον νὰ τιμήσουν τὴν ἐπέτειον αὐτήν. Ἡ ἰδέα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 250ετηρίδος διετυπώθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς ὁποίας ὁ Φραγκλῖνος ἦτο μέλος. Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀποτελουμένη ἐξ 25 κλάδων ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ παρομοίας ὀργανώσεις πολλῶν κρατῶν καὶ προσεκλήθησαν εἰς συνεργασίαν κολλέγια, σχολαὶ καὶ ἱδρύματα τὰ ὁποῖα ἵδρυσεν ἢ ἐβοήθησεν νὰ ἱδρυθοῦν ὁ Φραγκλῖνος.

Ὁ Φραγκλῖνος ἐδίδαξεν ὅτι ἑκάστη ἐκ τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν συνεπιφέρει μίαν σαφῆ καὶ καθωρισμένην ὑποχρέωσιν: Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου ἐνέχει καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ λέγῃ καὶ νὰ μὴ δημοσιεύῃ κανεὶς ὅ,τι δήποτε δύναται νὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του ἢ τὰ δικαιώματα οἱουδήποτε ἀθώου.

"ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ,,

Ὁ ΦΙΛΟΣ μας ὁ Μπάμπης εἶχε μιὰ μεγάλη ἐπιθυμία στὴ ζωή του. Ν' ἀγοράσῃ ἕνα αὐτοκίνητο. Ἕνα κομψὸ αὐτοκινητάκι ποὺ θὰ μπαίνει μέσα καὶ θὰ χαζεύουν οἱ ἀπ' ἔξω. Κι' ἐπειδὴ ἡ αὐτοκινητοεπιθυμία του αὐτή. τοῦ γίνηκε μεγάλη μανία, ἄρχισε νὰ κάνῃ αἱματηρές, ποὺ λένε, οἰκονομίες. Ἔκοψε τὸ τσιγάρο, ἔκοψε τὸ καφενεῖο, τὸ σινεμά, τὸ θέατρο, καὶ βάλθηκε νὰ ἐλαττώσῃ καὶ τὸ φαγητό του. Ἐγὼ πάλι ποὺ τυχαίνει νὰ εἶμαι παληὸς καὶ καλός του φίλος, κάτι τέτοια δὲν τὰ χωνεύω καθόλου.

—Γιατὶ Μπάμπη, τὸν ρωτῶ, ὅλες αὐτὲς οἱ θυσίες;

—Γιὰ τὸ αὐτοκίνητο.

—Τὸ ὁποῖο πρόκειται ν'ἀγοράσῃς.

—Ναί.

Αὐτὸ τὸ «ναὶ» τὸ ἔλεγε μὲ μιὰ εὐχαρίστησι ποὺ φωτιζόταν ὅλο του τὸ πρόσωπο.

Ἔτσι σιγὰ-σιγὰ ὁ Μπάμπης δὲν πολυκαταλάβαινε οὔτε ὁ ἴδιος τὸ μέγεθος τῶν θυσιῶν του.

Ἄρχισε νὰ μαζεύει, ποὺ λένε. Ἡ οἰκονομία ποὺ ἔκανε ἰδίως στὸ φαγητό του, ἦταν δρᾶμα. Τὸν ἔβλεπα καὶ τὸν ρωτοῦσα.

—Βρὲ Μπάμπη ξέρεις κάτι;

Μὲ κυττοῦσε καὶ μοῦ ἀπαντοῦσε.

—Ξέρω Θὰ μοῦ πεῖς πάλι ὅτι ἀδυνάτισα.

—Ὄχι.

—Ὥστε δὲν ἀδυνάτισα;

—Ὄχι. Σούρωσες.

Κι' ἔβγαζα ἀπ' τὴν τσέπη μου ἕνα καθρεφτάκι. Τόφερνα στὸ πρόσωπο τοῦ Μπάμπη, κι' αὐτὸς περιεργαζόταν τὴ φάτσα του.

—Τὰ βλέπεις πῶς ἔφεξες;

—Τὰ βλέπω. Τὶ νὰ γίνῃ θὰ φέξω, θὰ ρέψω, ἀλλὰ ποῦ θὰ μοῦ πάει. Θὰ τὸ πάρω στὸ τέλος τὸ αὐτοκινητάκι. Κι' ὅταν τὸ πάρω...

—Δὲν θὰ ἔχῃς ἀνάγκη ν' ἀνάβῃς τὰ φῶτα του, Μπάμπη. Γιατὶ ἔτσι φεγγερὸς ποὺ εἶσαι θὰ φωτίζεται μόνο του.

Σημασία ὁ Μπάμπης. Κουνοῦσε τὸ κεφάλι του, κι' ἦταν σὰν νὰ μοῦ ἔλεγε: «Λέγε ἐσύ. Ὅταν τὸ πάρω, τότε θὰ δῆς. Τότε θὰ μὲ βλέπῃς μέσα καὶ θὰ καμαρώνῃς ἀπ' ἔξω».

Καὶ δόστου οἰκονομίες καὶ δόστου νὰ πηγαίνει μὲ τὰ πόδια καὶ διαρκῶς ν' ἀποφεύγει τὰ διάφορα ἔξοδα. Μικρὰ καὶ μεγάλα. Ὥσπου κάποια μέρα, κι' ἐνῶ βρισκόμουνα μέσα σὲ μιὰ κοσμικὴ ταβέρνα, κάνω ἔτσι καὶ βλέπω τὸν φίλο.

—Μπάμπη, ἐσὺ ἐδῶ;

—Ἐγώ.

—Ἐσὺ ἐδῶ Μπάμπη;

—Ἐγὼ ἐδῶ.

—Ἐσύ, ρὲ Μπάμπη;

—Ἐγώ.

—Ἐσύ, ὁ ἴδιος;

—Ἐγὼ ὁ ἴδιος.

—Ὁ Μπάμπης;

—Ὁ Μπάμπης.

—Ὁ Μπάμπης ὁ φίλος;

—Ὁ Μπάμπης, εἶπα!

Ξαναλέω:

—Αὐτοπροσώπως Μπάμπη;

—Αὐτοπροσώπως μοῦ κάνει καὶ καμαρώνει τὶς διάφορες λυχουδιὲς ποὺ ἦταν ἀραδιασμένες στὴν εἴσοδο τῆς ταβέρνας. Τὸν κυττάω, τὸν ξανακυττάω καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω

—Σ' ἔξοδα μπαίνεις Μπάμπη;

—Σ' ἔξοδα ἀγαπητέ.

Ἔ, πιὰ εἶμουνα βέβαιος. Ὁ φίλος θὰ εἶχε πάρη τὸ αὐτοκίνητό του, καὶ τώρα συνεπλήρωνε τὰ κενὰ τοῦ στομάχου του.

—Τὸ πῆρες Μπάμπη, πάω καὶ τοῦ ψιθυρίζω.

—Ποιὸ νὰ πάρω;

—Τὸ αὐτοκίνητο!

Γελάει καὶ μοῦ λέει ξερά.

—Ἀστειεύεσα;

—Τότε πρὸς τὶ αὐτὰ τὰ ἔξοδα;

—Τρώγω τὰ λεφτὰ ποὺ μάζευα!

Ζαλίζομαι ἐλαφρῶς, καὶ γεμᾶτος περιέργεια ρωτῶ

—Τρῶς τὰ λεφτὰ τοῦ αὐτοκινήτου;

—Ἀμέ. Ξέρεις τὶ δυστυχήματα γίνονται. Καθὼς εἶμαι καὶ νευρικός, ἀσφαλῶς θὰ ἔκοβα κανέναν ἄνθρωπο.

—Καὶ λοιπόν;

—Λοιπὸν γιὰ νὰ μὴν κόψω κανέναν ἀπεφάσισα νὰ μὴν ἀγοράσω.

—Γιὰ νὰ μὴν κόψῃς κανένα;

—Ἀκρικῶς!

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ πλησιάζει στὸ τραπέζι, ἕνας κορίτσαρος ὄνειρο.

—Νὰ σοῦ συστήσω μοῦ κάνει τὴ Ρούλα. Τρῶμε μαζὶ τὰ λεφτὰ τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἀπομακρύνομαι γεμᾶτος κατανόησι. Καὶ ψιθυρίζω.

—«Ἀμ πές μου ἔτσι Μπάμπη. Ἀντὶ νὰ κόψῃς ἐσὺ ἄνθρωπο σ' ἔκοψε ἡ Ρούλα. Ἀμ' πέμου ἔτσι!» Π.Β.

ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΤΡΕΙΑΔΕΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑ

Ἀντρειὰ ὠνόμασε ὁ λαός μας, τὸ Δεκέμβρη ἐπειδὴ ἀντρεύει τὸν μῆνα αὐτόν, ἀρχίζει δηλαδὴ νὰ μεγαλώνῃ ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας. Ἄλλοι χωρικοὶ δίνουν τὴν ἐξήγησι ὅτι ἀντρεύει τὸ κρῦο. Μερικοὶ πάλι λένε ἐπειδὴ ὁ Δεκέμβρης μπαίνει στὸ χρόνο, ὕστερα ἀπὸ τὴ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀντρέα, ποὺ γιορτάζεται ὡς γνωστὸ τὴν τελευταία ἡμέρα τοῦ Νοέμβρη γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε Ἀντρειᾶς. Γύρω ἀπὸ τοὺς δύο ἀντρειάδες—Ἀντρέας ὄνομα καὶ ἀντριὰς μῆνας—ἔχει πλαστῆ μιὰ πολὺ νόστιμη πολὺ παληὰ εὔθυμη ἱστορία, ποὺ εἶναι γνωστὴ στὰ ὀρεινὰ χωριά μας, καὶ ποὺ ἀξίζει νὰ τὴν ἀκούσουν οἱ ἀγρότες μας Καὶ θάναι πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ δὲν τὴν ἄκουσαν. Ὅσοι τὴν ξέρουν, ἄς τὴν ξανακούσουν. Ἀξίζει πάντοτε τὸν κόπο... Κοντὰ στὰ Νικολοβάρβαρα—στὶς ἀρχὲς δηλαδὴ τοῦ Δεκέμβρη—εἶχε κλείσει τὸ προξενειὸ τῶν δυὸ τσελιγγάδων στὰ χειμαδιά. Ὁ Ξηροτάγαρος, ἕνας ὀνομαστὸς τσέλιγγας ἀρραβώνιαζε τὴν κόρη του μ' ἕνα τσελιγγόπουλο. Κοντὰ στὸ σούρουπο ἔφτασε τὸ συμπεθεριὸ στὸ τσελιγγάτο. Ὁ γαμπρὸς πῆρε μαζί του κόσμο καὶ ντουνιά. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν κι' ἕνας μεγαλύτερος ἀδερφός του, ἀνύπαντρος, ποὺ τὸν ξαράδιασε. Αὐτὸς εἶχε τὸ σακατλίκι νὰ ντερλικώνῃ τὸν περίδρομο Ἔτρωγε συνέχεια καὶ χορτασμὸ δὲν εἶχε. «Μονάντερο» τὸν φώναζε ὁ πατέρας του. Γι' αὐτὸ τώρα ποὺ θὰ πάαιναν στὸ σπίτι τῆς νύφης, τὸν πῆρε παράμερα ὁ πατέρας του καὶ τὸν ὁρμήνευε πὼς πρέπει νὰ βάλῃ φρένο στὸ φαΐ του, γιὰ νὰ μὴ ρεζιλευτοῦνε. Νὰ φάῃ σὰν ἄνθρωπος. Ἔτσι ποὺ νὰ μπορέσουν νὰ βροῦν καὶ γι' αὐτὸν κάποια νύφη.. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο δόλωμα ἔπιασε στὸν Ἀντρειᾶ, ὅπως λεγότανε ὁ ἀχόρταγος αὐτὸς ἀδελφὸς τοῦ γαμπροῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ὑποσχέθηκε νὰ πειθαρχήσῃ. «Ἄκουσε μπουνταλᾶ τὶ θὰ κάνῃς, τοῦ λέει ἐμπιστευτικὰ ὁ πατέρας του. Μόλις σὲ σουγκρίσω μὲ τρόπο στὸ ποδάρι σου, θὰ σταματήσῃς νὰ τρῶς...» Ὁ Ἀνδρειὰς κατάλαβε πὼς ἔτσι θἄμενε νηστικὸς στὸ ἐπίσημο τραπέζι τῶν ἀρραβώνων καὶ γι' αὐτὸ ἔλαβε τὰ μέτρα του. Γέμισε ἕνα ντροβὰ θεώρατον μὲ ψωμιά, τυριά, κοψίδια καὶ τὸ κρέμασε μὲ τρόπο στὸν ὦμο του. Ἐκεῖ ὅταν ἔφτασε, τὸν βόλεψε πάλι τὸν τροβᾶ σὰν τὰ μάτια του. Τέσσαρες κάμαρες ἔπιασαν τὰ τραπέζια τοῦ δείπνου. Στὴ μεγαλύτερη ἤτανε ὁ γαμπρός, ἡ νύφη, τὰ πεθερικά, ὁ Ἀντρειὰς κι' ἄλλοι συμπέθεροι. Ἔκανε πρῶτος τὸ σταυρό του ὁ πατέρας τῆς νύφης κι' ἄρχισαν οἱ χαιρετοῦρες. «Καλῶς ἤρθαταν. Νὰ τσ' χαιρόμαστι. Νὰ μᾶς ζήσουν. Καὶ στὰ μικρότερα. Καὶ στὰ δικά σας οἱ ἀνύπαντροι...» Ὁ Ἀντρειὰς δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐπίθεση κατὰ τῶν κοψιδιῶν τῶν πιάτων. Κι' εἶχε μιὰ πείνα, ὕστερα ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ ταξειδιοῦ. Ὁ συμπέθερος εἶχε ψήσει τρία σφαχτά, ποὺ ἀρκοῦσαν νὰ χορτάσουν ἑκατὸ καὶ πιὸ πολλοὺς μουσαφιρέους.

Δὲν πρόλαβε ὅμως ὁ δόλιος ὁ Ἀντρειὰς νὰ τὰ χαρῆ. Γιατὶ πρὶν φάει καλὰ—καλὰ τὶς πρῶτες μπουκιές, μιὰ ἄθλια γάτα ἀκούμπησε ὅπως περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, στὸ δεξὶ του πόδι κι' αὐτὸ ὁ Ἀντρειὰς τὸ πῆρε γιὰ τὸ συμφωνημένο σινιάλο. Κι' ἐπειδὴ δὲν τὴν περίμηνε τὴν εἰδοποίησι τόσο γρήγορα, σταμάτησε ἀπότομα μὲ κάτι μοῦτρα δέκα ὀκάδες. «Φάϊ συμπέθερε. Ἀπὸ τώρα δὰ κιόλας σταμάτησες;» Ποῦ νὰ ἀκούσῃ ὁ Ἀνδρειάς ἀπὸ παρακάλιες: «Χόρτασα σᾶς εἶπα. Τόσο εἶναι πάντα τὸ φαΐ μου». Ὡς τὰ μεσάνυχτα κράτησε τὸ φαγοπότι καὶ τὰ τραγούδια τῆς τάβλας. Τότε ἐκόπασε ἡ βαζούρα κι' οἱ ξένοι σηκώθηκαν νὰ πᾶνε γιὰ ὕπνο. Ὁ Ἀντρειάς, ξελιγωμένος ἀπὸ τὴν πεῖνα ὥρμησε στὸν κρυψῶνα τοῦ τροβά του, τὸν πῆρε, κι' ἔπιασε τὴν ἄκρη τῆς αὐλόπορτας.

Ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ χιόνι ἔπεφτε ἄφθονο στὸ πυκνὸ σκοτάδι τῆς νύχτας κι' εἶχε σκεπάσει μὲ τὴν ἀσπρίλα του τὶς στέγες τῶν σπιτιῶν, τοὺς δρόμους τὶς αὐλὲς τὰ πάντα. Ὁ πατέρας τῆς νύφης πρὶν πέσει κι' αὐτὸς νὰ κοιμηθῆ πετάχτηκε νὰ ἰδῆ, ἂν ἐπάχνιασαν τὰ ζῶα καλά. Ἂν ἔρριξαν δηλαδὴ τὴν ἀπαραίτητη τροφή τους, ἂν τὰ περιώρισαν στοὺς σταύλους των. Πρὶν μανταλώσει τὴν πόρτα στὸ χαγιάτι, ἀγνάντεψε τὸ χιόνι ποὺ χόρευε σὰν κάτασπρες πεταλοῦδες καὶ φώναξε ἀποτεινόμενος τάχατες πρὸς τὸ Δεκέμβρη: «Μπῆξε, ἀντρειά μου μπῆξε μὲ τὴ ψυχή σου». Μπάσε δηλαδὴ χιόνια μπόλικα Ὁ ἄλλος ὅμως ὁ Ἀνδρειάς, ὁ συμπέθερος, παρεξηγήθηκε. Νόμισε πὼς τὸν κατασκόπευαν ποὺ κρυφότρωγε, γι' αὐτὸ ἀπολοήθηκε θυμωμένα: «Αἴ ὠρὲ συμπέθερε, ἔτσι θέλω καὶ μπήχνω. Κι' ἂν μπήχνω ἀπ' τὸν τροβᾶ μ' μπήχνω. Τὸ δ'κό σας τὸ φαΐ δὲν τὸ π'ράξω...» Ἔτσι προδόθηκε μόνος του ὁ φουκαρᾶς ὁ Ἀνδρειάς. Ἡ ἱστορία δὲν διέσωσε, ἂν ὕστερα ἀπ' αὐτό, τοῦ βρῆκαν νύφη τὸ χειμῶνα ἐκεῖνο. Μαρτυράει ὅμως ἡ ἱστορία πὼς τὸ ὄνομα τοῦ Δεκέμβρη Ἀντρειὰς εἶναι παληό.

Εἶναι ὁ ἀντρειωμένος μῆνας ποὺ ὀρθώνεται σὰ γίγαντας στὸ κατρακύλισμα καὶ στὸ ξέφτισμα τῆς χειμωνιάτικης ἡμέρας. Ἂν δὲν ἤτανε αὐτὸς ἴσως θὰ μᾶς βύθιζαν ὁλότελα στὸ σκοτάδι. Ἀτρόμητος ὅμως ἥρωας καὶ ἡμίθεος στρέφει τὸν ἥλιο, μὲ τὸ χειμερινό του, ἡλιοστάσιο, πρὸς τὸ φῶς τῆς ἄνοιξης. Καὶ ὁ λαός μας ὠνόμασε ἀντρειωμένους ὅλους τοὺς θνητοὺς καὶ ἀθάνατους ἥρωες. Ἔτσι ἀποθανάτισε καὶ τὸ Δεκέμβρη Ἀ ν τ ρ ε ι ά.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Τὴν περασμένη Κυριακὴν ἐγένετο ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου συγκέντρωσις τῶν γονέων τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, καθ' ἣν ἡ δημοδιδασκάλισσα δεσποινὶς Παγώνα Ψαθᾶ ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Οἰκογένεια καὶ Σχολεῖον».

Πρωταρχικὴ ὑποχρέωσις εἶναι νὰ τύχῃ θερμῶν συγχαρητηρίων ἡ ὁμιλήτρια, ἡ ὁποία μὲ σαφήνειαν καὶ δεξιότητα διεχειρίσθη τὸ θέμα.

Ἐπίσης ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ὡς ἄνω συγκέντρωσις.

Ἡ ἐπιτυχία ταύτης θὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλυτέρα ἐὰν ἔσπευδον νὰ παρευρεθοῦν οἱ ἡμίσεις τοὐλάχιστον καίτοι θὰ ἔπρεπε χωρὶς νὰ εἶμαι ὑπερβολικὸς ὅλοι, γονεῖς τῶν φοιτούντων 300 καὶ πλέον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν εἰς τὰ ἐνταῦθα Δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ὄχι νὰ παρατηρηθῇ τὸ λυπηρὸν φαινόμενον νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τοὺς τεσσαράκοντα.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ἔτσι ἔχομεν συνηθίσει καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ὅλη κατάστασις δηλαδὴ ἐλάμψαμεν διὰ τῆς ἀπουσίας μας, καίτοι ἐκ τῶν ὑστέρων πολλοὶ προέβησαν ἀσφαλῶς εἰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐπὶ τῶν ἐν ἀπουσίᾳ των ἀναπτυχθέντων θεμάτων.

Ἐν κατακλεῖδι κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ἐπροτάθη ἡ ἐπανίδρυσις τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ ἡ ἐκλογὴ προσωρινῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς.

Τὸ ὅλον ζήτημα ὅμως ἀπεφασίσθη νὰ λυθῇ τελειωτικῶς εἰς ἑτέρον συγκέντρωσιν, καθορισθησομένην τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Κων) τίνου Δελήμπαση καὶ εἰς τὴν ὁποίαν καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις ὅλων τῶν γονέων εἶναι νὰ παρευρεθῶσιν, εἰ δυνατὸν ἅπαντες.

ΜΑΡΚΟΣ Κ. ΧΛΙΧΛΙΑΣ

ΧΟΡΟΣ ΕΙΣ ΑΡΝΑΙΑΝ

ΑΡΝΑΙΑ 19.— Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς λέσχης τραπεζικῶν ὑπαλλήλων Ἀρναίας ἐδόθη χορὸς πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκρίναμε τὸν διευθυντὴν τῆς ΑΤΕ κ. Γεώργιον Γκιουλέκαν, τὸν δικηγόρον κ. Μ. Μανασσῆν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν ὀδοντίατρον καὶ τὴν κ. Θεοδώρου, τὴν ὀδοντίατρον δ. Δαφνούλα Μήτσιου, τὸν γεωπόνον τῆς ΑΤΕ καὶ τὴν δ. Μπήρου, τὸν γυμνασιάρχην καὶ τὴν κ. Κουμάντου, τὸν περιοδεύοντα ἀντιπρόσωπον τῆς καπνοβιομηχανίας Ματσάγγου κ. Ι. Γκιουλέκαν, τοὺς ταμιακοὺς ὑπαλλήλους κ. κ. Νικολόην, Σπάνδον μετὰ τῶν κυριῶν των, τὸν κ. Ι Πολυχρονόπουλον, τὸν προϊστάμενον τοῦ ταχυδρομείου καὶ τὴν κ. Γκατζιώνη, τὸν κ. Δ Τρικκαλιώ την ὑπάλληλον τῆς ΑΤΕ, τὸν κ. Γ. Χατζηπανταζῆν ἔμπορον δασικῶν προϊόντων. τὸν ἐργοδηγὸν κ. Παντελόπουλον, τὸν δασάρχην κ. Κριτσοβάλην, τὸν ἐπαρχιακὸν γεωπόνον κ. Μαλκότσην, τὸν ὑπάλληλον τῆς ΑΤΕ κ. Κατσάγγελον μετὰ τῆς κυρίας του, τὴν δ. Παραλοῦ, τὸν ἐφοριακὸν κ. Γκορτζελίδην μετὰ τῆς μνηστῆς του δ. Νίκης Καραγεωργοπούλου, τὸν ἐπόπτην τῆς ΑΤΕ κ· Ἀνδρεαδάκην, τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ΑΤΕ κ.κ. Μ. Βασιλικόν, Δ Μήτσιου κλπ.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1048)17.1.56 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας καθωρίσθησαν ὡς κεναὶ θέσεις ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως διὰ τὸ ἔτος 1956 1) μία μὲ ἕδραν τὸν Πολύγυρον καὶ 2) μία μὲ ἕδραν τὴν Ἱερισσόν.

Καλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Νομαρχίαν αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν, μέχρι τῆς 28.2.56.

(Ἐκ τῆς Νομαρχίας)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει διὰ τὴν 30—1—56 καὶ ὥραν 10ην π.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα του ἐν Πολυγύρῳ πρόχειρον φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἄνευ ὁρίου διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ οἰκήματος Ὑποδιοικήσεως Χωρ)κῆς καὶ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πολυγύρου προϋπολογισμοῦ Δρχ. 7.000 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀναλυτικῆς διακηρύξεως, ἧς δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῷ Γραφείῳ Νομομηχανικοῦ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων πάσης τάξεως δι' ἔργα Οἰκοδομικὰ καὶ ἀνεγνωρισμένοι ἐμπειροτέχναι.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 18)1)56

Ὁ Νομομηχανικὸς Χαλκιδικῆς
ΖΗΣΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολ. Ἐφορεία τοῦ Δημοτ. Σχολ. Βραστῶν διακηρύτει ὅτι τὴν 29ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 12—14 διενεργηθήσεται ἐν Βραστοῖς καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον δημοπρασιῶν, μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐξαγωγὴν 3 κ.μ. ξυλείας ἐκ κορμῶν λεύκης κεκομμένων, ὡς καὶ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν 2 κ.μ. ξυλείας λεύκης εἰς κεκομμένους κορμοὺς λεύκης εὑρισκομένης.

Διὰπερισσοτέρας πληροφορίας δύναται πᾶς βουλόμενος νὰ ἀποτανθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημοτ. Σχολείων Χαλκιδικῆς ἢ εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

Ἐν Βραστοῖς τῇ 16—1—1956

Ὁ Πρόεδρος
ΑΣΤ. ΚΟΥΚΑΛΙΩΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟΣ

Ἀκτῖνες Χ

Διευθυντὴς Α.' Παθολ. Κλινικῆς
Ν. Σ. Ἀσβεστοχωρίου
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 23—ΤΗΛ. 80—428
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙΖΩΟΤΙΑ ΕΙΣ ΑΓ. ΜΑΜΑΝΤΑ

ΑΓ. ΜΑΜΑΣ, 18.— Πρὸ μηνὸς εἰς τὴν Κοινότητά μας ἐνέσκυψε ἐπιζωοτία μὲ ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον πλέον τῶν 500 προβάτων.

Παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ κ. Νομοκτηνιάτρου καὶ ἐπαρχιακοῦ κτηνιάτρου Ν. Μουδανιῶν ἡ νόσος ἦτο ἀθεράπευτος καὶ ὅτι διατρέχουν προφανῆ κίνδυνον καὶ τὰ ἐναπομείναντα τοιαῦτα. Πρόκειται περὶ κλαπάτσας λεπτῆς.

Ἡ συντελεσθεῖσα θνησιμότης εἰς παραγωγικὴν περίοδον ἐπέφερε βαρύτατα πλήγματα εἰς τοὺς κάτωθι παραγωγούς:

Νικόλ. Β. Τρατσέλλας, Νικόλ. Δ. Τρατσέλλας, Ἰωάν. Δ. Τρατσέλλας, Ἰωάν. Χ. Σάγγος, Παναγ. Κεραμιδᾶς, Νικόλ. Μουχτιδιώτης, Γεώργ. Τσουπλῆς, Γεώργ. Σάγγος, Μαρία Χαριστοῦ, Ἀστέρ. Ν. Σαμαρᾶς, Δημήτρ. Α. Σαμαρᾶς, Ἀθ. Ζ. Σαμαρᾶς, Ἰωακεὶμ Ἀνοιξιᾶς, Γεώργ. Ἀνοιξιᾶς, Νικόλ. Δ. Οὐζούνης, Νικόλ. Κούλας, Χρῖστος Κούλας, Τριαντάφ. Μπιτσίνης, Ἰωάν, Χ. Πλατσᾶς, Νικόλ. Παπαχρῆστος καὶ Γεώργ. Ἀλετρᾶς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐπιβάλλεται ἄμεσος ἐπέμβασις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ἵνα αὕτη διὰ μάκροπροθέσμων δανείων ἐνισχύση τοὺς πληγέντας καὶ ἀντικαταστήσουν δι' ἄλλων παραγωγικῶν ζώων τὰ κενά των, καὶ τοῦτο πρὸς ὄφελος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ αὐτῶν. Θ.Κ.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου τῆς πόλεώς μας «ΝΙΚΗ».

Τὸ νεοεκλεγὲν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν 1) Νικολάου Γεροχρίστου, Προέδρου, 2) Κωνσταντίνου Σοφονίου, Ἀντιπροέδρου, 3) Σωκράτους Κατσαούνη, Γραμματέως, 4) Ἀριστομένους Δήμου, Ταμίου καὶ 5) Γεωργίου Ρήγα, Ἀθλητικοῦ Ἐφόρου.

ΚΑΡΚΑΡΑ, 15 — Καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τοῦ Α.Ο. Καρκάρας κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Συλλόγου.

Ἔτσι τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ὁ Α.Ο.Κ. ἀντιμετώπισε εἰς τὸ γήπεδόν του τὸν Π.Ο. Ἁγίου Παύλου (Καλαμαριᾶς) τοῦ ἀγῶνος λήξαντος δι' ἰσοπαλίας (1–1). Τὸ παιχνίδι πολὺ ἥσυχο καὶ καλό. Ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας διέκρινε ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ εὐγένεια.

Τὴν 25ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Α.Ο.Κ. ἀντιμετώπισεν εἰς τὸ γήπεδόν του τὸν «Θερμαϊκὸν» Πορταριᾶς νικήσας τοῦτον διὰ τερμάτων ἓξ ἔναντι μηδενὸς (6—0).

Τὴν 26ην ὁ Α.Ο.Κ. ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Παῦλον ὅπου ἀντιμετώπισε διὰ δευτέραν φορὰν τὴν ἰσχυρὰν τοπικὴν ὁμάδα τοῦ ἀγῶνος λήξαντος 1 ἔναντι 1.

Ὁ Α.Ο.Κ. ἠγωνίσθη μὲ τοὺς Παπούλιαν, Μανοῦσον, Ἀλῆ, Δαμάσκον, Ἀρζουμάνην, Χαμσῆν, Σαββίδην, Τριανταφύλλου, Τσιβίκαν, Ἠλιάδην καὶ Μπατσίνην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Ἀθύτου καὶ δι' αὐτοῦ ἅπαντες οἱ κάτοικοι Ἀθύτου εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τοὺς κ.κ. Αὐγολούπην, Ἀγγελάκην, Δρεκόπουλον καθηγητάς τοῦ παραρτήματος Γυμνασίου Κασσάνδρας οἵτινες ὅλως αὐθορμήτως τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 15 τρέχοντος ἦλθον πρὸς τούτοις εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τοῦ Θεολόγου καθηγητοῦ κ. Γούναρη ὅστις ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ ἐξήγησε τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καθ' ὅλην δὲ τὴν λειτουργίαν ἔψαλλε ὁ κ. Ἀγγελλάκης.

Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἔκτακτον Δελτίον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει χαρακτηριστικὰ δημοσιεύματα τοῦ τουρκικοῦ τύπου, πρὸ καὶ μετὰ τὰ ἀνθελληνικὰ γεγονότα τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1955. Μέσα εἰς τὰς 36 πολυγραφημένας σελίδας τοῦ Δελτίου τοῦ τοῦ παρέχεται ἔκτυπος εἰκὼν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἐμπρηστικῆς προσπαθείας τοῦ τουρκικοῦ τύπου, ὅπως ἐξωθήσῃ τὸν λαὸν εἰς τὰ ἄκρα, ἐξ ἄλλου δὲ τῆς μετὰ τὰ γεγονότα ἀμετανοήτου στάσεώς του καὶ τῆς κακοπιστίας μὲ τὴν ὁποίαν προσεπάθει νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων καταστροφικὴν ἐπίθεσιν τοῦ ὅχλου. Εἰς τὰ τουρκικὰ δημοσιεύματα βλέπομεν νὰ κατηγορῆται ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1955 ἀκόμη, ὅτι εἶχε καταληφθῆ «ὑπὸ ὀξέως ἰμπεριαλιστικοῦ πυρετοῦ» καὶ ν' ἀπειλῆται μὲ ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἡ Δυτικὴ Θράκη κατοικεῖται κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ τουρκικὸν πληθυσμόν.

Ἡ «Χουριὲτ» τῆς 4ης Ἰουλίου 1955 ἐδημοσίευσε λόγους τοῦ προέδρου τοῦ Σωματείου «Ἡ Κύπρος εἶναι τουρκικὴ» κάποιου Χικμὲτ Μπὶλ ὁ ὁποῖος ἠπείλει ἀπροκαλύπτως ὅτι «θὰ χυθῇ τὸ αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὸ ὁποῖον κάποτε ἐμόλυνε τὰ ἐδάφη τῆς Σμύρνης». Ὁ ἴδιος καθύβριζε τὸν ἐθνάρχην τῆς Κύπρου Μακάριον.

Γενικῶς, τὸ Δελτίον αὐτὸ περιέχει σελίδας αἱ ὁποῖαι διαφωτίζουν τὰς διαθέσεις τῶν Τούρκων καὶ ἐπιτρέπουν ν' ἀντιληφθῶμεν τὸ μέγεθος τῆς ἐνοχῆς τοῦ τουρκικοῦ τύπου διὰ τὰ ἀνθελληνικὰ γεγονότα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Σμύρνης.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 21.— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Κύπρου Μακάριος ἀπέστειλεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐθναρχίας ἔγγραφον πρὸς τὸν συνεργάτην τῆς «Φωνῆς τῆς Χαλκιδικῆς» καὶ ἔγκριτον τῶν Ἀθηνῶν δικηγόρον κ. Ξενοφῶντα Χατζησαράντον διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ συγχαρητήρια τῆς Ἐθναρχίας διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ δημοσιευθέντα ἄρθρα καὶ τὸν διαβεβαιοῖ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποίαν τρέφει πρὸς αὐτὸν ὁ Κυπριακὸς Λαὸς διὰ τὴν συμπαράστασίν του εἰς τὸν σκληρὸν ἀλλὰ καὶ ὡραῖον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον διεξάγει διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας του.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φούρκας, διακηρύττει ὅτι τὴν 29 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10—12 μεσημβρινῆς καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Φούρκας διεξαχθήσεται φανερὸς ἐπαναληπτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου προμηθείας ὑλικῶν καὶ κατασκευῆς μιᾶς γεφύρας συνολικῆς δαπάνης, ἕνδεκα καὶ ἡμισείας χιλιάδων δραχμῶν (11 500) συμφώνως τῇ σχετικῇ ὑπ' ἀριθμ. 1060 π. ἔ. μελέτη τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ 90 π. ἔ. ἀποφάσει τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Φούρκας ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 24684)23)12)55 Δ)γῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Οἱ ὅροι εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Φούρκας καὶ παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ.Κ. Χαλκιδικῆς (Νομαρχιακὸν κατάστημα) ὡς οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας

Ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων ἔργων πάσης ταξεως ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκτελέσει παρόμοια ἔργα.

Ἐν Φούρκα τῇ 16 Ἰανουαρίου 1956

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φούρκας
Π. ΠΟΡΓΑΡΙΝΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 20.— Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον γεωργίας καὶ τοὺς νομάρχας, τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3033)54 περὶ ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων προβλέπεται ἡ ἐπιβολὴ ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τούτων εἰδικῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τῶν μικρῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν καὶ κοινωφελῶν ἔργων καὶ δέον ὅπως ἐν προκειμένῳ οἱ νομάρχαι λάβουν ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

ΑΙ ΕΚ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ ΟΦΕΙΛΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ζητεῖ, ὅπως παραταθῇ ἡ λήγουσα τὴν 31ην Μαρτίου προθεσμία ἐξοφλήσεως τῶν ἐκ ζωοτροφῶν ὀφειλῶν τῶν κτηνοτρόφων, μέχρι τέλους Ἰουνίου. Αἱ ζωοτροφαὶ αὗται διενεμήθησαν καὶ διανέμονται ἀκόμη εἰς τοὺς κτηνοτρόφους ἐκ τῆς προμηθείας κυρίως βρώμης καὶ ἀραβοσίτου, προερχομένων ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Προηγούμεναι εἰσφοραὶ εἰς Ταμεῖον Ἀρναίας	δραχ. 72.240
Προηγούμεναι εἰσφοραὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος μας, εἰς Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Πολυγύρου	δραχ. 2.150
Νικόλαος Τσακνῆς ἔμπορος Πολύγυρος	δραχ. 100
Σύνολον	δραχ. 2.250

ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπεβίωσε τὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἑπομένην ἐν Ἀθήναις ὁ πατὴρ τοῦ τέως Νομάρχου μας κ. Χαραλάμπους Σταυροπούλου, ἐν ἀποστρατείᾳ ὑποστράτηγος ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ὁ μεταστὰς κοσμούμενος ὑφ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν ἀπήλαυσε καθ' ὅλον τὸν βίον του τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως, ἀπῆλθε δὲ εὐτυχὴς τῆς προσκαίρου ζωῆς μας ὡς καταλιπὼν τέκνα διακριθέντα ἕκαστον εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς του, ὡς ὁ καταστὰς περιώνυμος πρωτότοκος υἱὸς Ἀνδρέας Σταυρόπουλος, Συνταγματάρχης τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ὅστις ἐν τῇ δίκῃ Μπελογιάνη ἠρνήθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀσκηθείσας τεραστίας πιέσεις δηλώσας ὅτι θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του κατὰ τὴν δικαστικὴν συνείδησίν του, ὅπως καὶ τὸ ἔπραξεν, ὁ ἀφήσας ἐποχὴν ἐν τῷ Νομῷ μας Χαράλαμπος Σταυρόπουλος, ὁ διακρινόμενος ὡς καθηγητὴς στρατιωτικὸς ἰατρὸς Κωνσταντῖνος Σταυρόπουλος κλπ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἀπευθύνει θερμὰ συλλυπητήρια πρὸς πάντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Χαλκιδικῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ διὰ τὸν Σταθμὸν Κασσάνδρας, προσκαλεῖ τὰς ἐπιθυμοῦσας ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Νοσοκομείου τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ (μισθὸς ὑπαλλήλου 11ου βαθμοῦ).

Πλείονες πληροφορίαι θὰ παρέχωνται καθ' ἑκάστην παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἱδρύματος.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 20—1-56

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΑΡΑΒΙΓΚΑΣ
Ταμειακὸς

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Διευκρινίζεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναθέσεως τῆς προμηθείας λιπασμάτων εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, παραμένει ἐκκρεμές, οὐδεμιᾶς ἀποφάσεως ληφθείσης μέχρι στιγμῆς. Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει τὴν γνώμην, ὅτι τὰ λιπάσματα, δέον ὅπως διατίθενται καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἡ τελευταία δέον, ὡς τονίζεται, νὰ ἔχῃ πάντοτε τὰς ἀναγκαιούσας ποσότητας λιπασμάτων, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν παραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶχον τὴν εὐχέρειαν νὰ προμηθεύωνται τὰ λιπάσματα εἴτε ἀπὸ τὸ ἐμπόριον, εἴτε ἀπὸ τὴν Α.Τ.Ε.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Τὸν ὑπουργὸν Δημοσίων Ἔργων καὶ Συγκοινωνιῶν κ. Εὐταξίαν ἐπεσκέφθη ὁ πρόεδρος τῆς ἑνώσεως ἐργατῶν ὁδοποιΐας κ. Ι. Βλασσόπουλος καὶ ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὸν τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν κλάδον τῶν ὁδοποιῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει πληγῆ λόγῳ τῆς χρησιμοποιήσεως νέων μηχανημάτων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουν ἐκτοπισθῆ τὰ 80 ο)ο τῶν ἐργαζομένων. Ὁ ὑπουργὸς ὑπεσχέθη, ὅτι τὸ θέμα θὰ λυθῇ διὰ τῆς ἐκτελέσεως νέων ἔργων ὁδοποιΐας.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὴν 26ην τρέχοντος ἀγαπητόν μας συνεργάτην κ. Ξενοφῶντα Ι. Χατζησαράντον, δικηγόρον Ἀθηνῶν Ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» εὔχεται χρόνια πολλά.

—Εἰς τὴν ἀγαπητήν μου ἐξαδέλφην Ἄννα Καλλέργη μνηστευθεῖσαν μετὰ τοῦ κ. Ἀνδρέου Γούναρη, καθηγητοῦ, εὔχομαι ταχεῖαν στέψιν.

ΜΙΧ. ΨΑΘΑΣ
Ταχ. Διανομεὺς Καρυῶν

ΑΠΛΗΠΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Ν. Μαρμαρᾶ: ἡ δ. Μάρθα Καρύδη.
Σανῶν: οἱ κ. κ. Δημ. Σωτηριάδης, Ἀθαν. Σαρλῆς.
Βραστῶν: ὁ κ. Ἰωάννης Μανίκας.
Βάβδου: ὁ κ. Ἀργύρ. Σιώπης.
Ν Ὀλύνθου: ἡ Κοινότης.
Φλωρίνης: ὁ κ. Βασιλ. Χρυσάφης.
Ντιτρόϊτ—Ἀμερικῆς: οἱ κ. κ. Νικ. Καρρᾶς, ἀδελφοὶ Μαυρουδῆ καὶ Παμμακεδονικός.
Αὐστραλίας: ὁ κ. Δημητ. Χαδιᾶς.
Πολύγυρος: οἱ κ.κ. Λάζαρος Μπουλάκης, Παντελῆς Τσολοδῆμος, Νικ. Δενδρινός, Χριστ. Ἀγιομαμίτης, Νικ. Παραλῆς, Ἀριστομ. Δήμου, Νικολ. Πιστολᾶς, Ἀθαν. Μπιτσίνης, Ἱερὰ Μητρόπολις καὶ Ἠλεκτροελαιουργικὴ Πολυγύρου.
Ἀθῆναι: οἱ κ. κ. Νικ. Δέας, Δημ. Χριστάρας.
Θεσ)νίκη: ὁ κ. Δημ. Σπανός.
Καλύβες: οἱ κ.κ. Ἄγγελ. Ἰμβριώτης, Νικ. Παπαπαναγιώτου.
Γερακινή: οἱ κ.κ Γεωργ. Μαλάμης, Χριστ. Κοσμᾶς, Ἀθαν. Μπαζᾶκος.
Ζαγκλιβέρι: ὁ κ. Ἄλκης Μαμτζουρίδης.
Βατοπέδι: ὁ κ. γεωργ. Μπῖκος.
Διονυσίου: οἱ κ. κ. Γεωργ. Ζαγκότης, Δημητρ. Βαϊραμίδης.
Μεταμόρφωσις: ἡ Κοινότης.
Ἅγ. Μάμας: ἡ Σχολικὴ ἐφορεία.
Ἅγ. Ὄρος: ὁ Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Βατοπεδινός.
Κιλκίς: ὁ κ. Ἀθαν. Ρογκότης.
Ν. Ρόδα: ὁ κ. Χρ. Στεφανόπουλος.
Ἅγ Πρόδρομος: ὁ κ. Γεωργ. Ἀβραάμ.
Οὐρανούπολις: ὁ κ. Ἰωαν Τοζάκογλου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦμεν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 29ην τρέχοντος ἐν τῷ μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Πολυγύρου τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας πατρὸς καὶ πάππου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ

Τὰ τέκνα: Χρῖστος καὶ Εὐαγγελία Χριστοδούλου. Οἱ ἔγγονοι:

ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 20.— Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς προέβη τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

—Ἡ κυβέρνησις ἐνδιαφερομένη διὰ τοὺς ἐργαζομένους, ἔθεσε πρώτη αὐτὴ καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ὕπαρξιν ζητήματος μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τόσον διὰ τῶν προγραμματικῶν της δηλώσεων, ὅσον καὶ διὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1955–1956. Πιστεύει, ὅμως, ὅτι τὸ ζήτημα δύναται νὰ λυθῇ μόνον ὑπὸ κυβερνήσεως ἀναβαπτισμένης εἰς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην. Παρὰ ταῦτα, ἐκτιμῶσα τὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων, ἀπεφάσισε πρὸς ἐνίσχυσίν των τὴν ἄμεσον χορήγησιν ἐπιδόματος, ἀπηλλαγμένου κρατήσεων, ἀκριβείας βίου, γενικῶς διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης καὶ 7 ο)ο διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν πόλεων ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων.

»Τὸ ἐπίδομα ὅμως τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 250 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, τὸ γενικὸν συμβούλιον τῆς ΑΔΕΔΥ, συνεκλήθη δι' αὔριον (σήμερον) τὴν 6ην μ.μ., ὁπότε καὶ θὰ καθορισθῇ ἡ στάσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, ἡ ΕΕ τῆς ΑΔΕΔΥ θὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὰ μέλη τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, ὅτι ἀπεδέχθη τὰς ἀνωτέρω προτάσεις τῆς κυβερνήσεως, διότι, ὡς διεπίστωσε σήμερον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν καλύτεραι λύσεις καὶ ὡς μίαν λύσιν ἀνάγκης, μετὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς θὰ τεθῇ ἐκ νέου τὸ θέμα τοῦ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ὁριστικὴ αὐτοῦ ρύθμισις.

ΣΗΜ. «ΦΩΝΗΣ». — Καὶ πάλιν οἱ βιοῦντες εἰς τὴν Ὕπαιθρον τυγχάνουν ἀνίσου μεταχειρίσεως, μολονότι τὰ τρόφιμα εἰς τὰ μικρὰς πόλεις της δὲν εἶναι εὐθηνότερα, γενικώτερον δὲ αἱ συνθῆκαι εἶναι δυσμενέστεραι καὶ θὰ ἔπρεπεν ἀντιθέτως νὰ λαμβάνου ἐπίδομα μόνον οἱ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ...ἐξόριστοι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἄλλως τε, ἐὰν δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ Κέντρα, ἂς ἔλθουν εἰς τὴν Ὕπαιθρον, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως καὶ χωρὶς ἐπίδομα δέχονται νὰ μετατεθοῦν εἰς τὰ Κέντρα οἱ εἰς αὐτὴν ὑπηρετοῦντες.

ΤΟΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΑΘΗΝΑΙ 20 — Ἡ 8η Συπτεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Γεννεθλίου τῆς Θεοτόκου, ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐσωτερικῶν ὡς ἡμέρα ἀργίας τῶν δημοσίων καταστημάτων διὰ τὴν κωμόπολιν Νέων Μουδανιῶν τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΣΙΤΟΥ

Ὑποβληθείσης ἀντιπροσφορᾶς, ὁ γεωργικὸς σταθμὸς Χαλκιδικῆς ἐπαναλβάνει ἐν Ν. Μουδανίοις (καφενεῖον Κοβράκη) τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12—1 μεσημβρινήν, τὸν διαγωνισμὸν ἐκποιήσεως 2.500 ὀκάδων περίπου σίτου ἀλευροποιησίμου σκληροῦ Β' ποιότητος (σπασμένου) καὶ βάσει τῶν ὅρων τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1570)2)12)1955 διακηρύξεως.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποτείνωναι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς διευθύνσεως γεωργίας νομοῦ Θεσσαλονίκης (ἐν Θεσσαλονίκῃ) καὶ Χαλκιδικῆς (ἐν Πολυγύρῳ) καὶ γεωργικοῦ σταθμοῦ Χαλκιδικῆς (παρὰ τῷ χωρίῳ Ἅγιος Μάμας.)

Ὁ δειευθυντὴς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΕΤΡΟΣ